

عنوان مقاله:

مفهوم «مدرسه - محله» در بازآفرینی محلات سنتی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مسعود میروکیلی - مربی، گروه معماری و شهرسازی، دانشگاه فنی و حرفه ای، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اهمیت معماری شهری و موقعیت شهری دانشگاه، با توجه به رسالت علمی و تعامل آن با جامعه بیش از پیش مورد توجه قرار گرفته است. علاوه بر آن لزوم ارتباط منسجم بین معماری و محوطه های باز دانشگاهی و نقش آموزندگی محیط در فرآیند آموزش و در جریان زندگی آموزنده از موارد موثر در طراحی پردیس های دانشگاهیست. از سویی پتانسیل ها و امکانات بافت های قدیم شهرهای ایران و کیفیت های مثبت موجود در آن ها فرصت مغتنمی است تا از طریق بهسازی، احیا و نوسازی بخشهای قدیمی علاوه بر باز آفرینی محلات شهری بستر مناسبی برای محیط های یادگیری فراهم آید. در این مقاله تبیین الگوی مفهومی به نام «مدرسه - محله» مد نظر است؛ که با توجه به قابلیت های محلات با ارزش قدیمی و همچنین تجربه حضور محیط های یادگیری در دهه های اخیر در شهرهایی همچون یزد، اصفهان، تبریز و کاشان می تواند تاثیر مثبتی در بازآفرینی محلات شهری و پاسخ به نیازهای فضاهای یادگیری با هویت در حوزه آموزش عالی داشته و به محلات هویت جدید و معناداری ببخشد. این رویکرد می تواند ضمن استفاده بهینه از منابع و امکانات موجود در جهت اهداف پایداری و صرفه اقتصادی قرارگرفته و با معاصر سازی فضاهای معماری بومی و اصیل، زمینه ایجاد تصویر ذهنی قوی تر از دانشگاه با هویت و معنادار را فراهم نماید و انتقال پیام ارزشهای بین نسلی از طریق فضاهای دانشگاهی را امکان پذیر سازد. همچنین این الگو بر حداقل هزینه ها و پرهیز از خطرات مالی و زمانی متمرکز است.

کلمات کلیدی:

باز آفرینی محلات، آموزش عالی، مدرسه - محله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1960156>

